

ПОСТЕР №4

ДИСПРАКСИЯ И ДЕТСКА ЦЕРЕБРАЛНА ПАРАЛИЗА

Здравка Топалова, Росица Ерменкова, Иван Чавдаров

Специализирана Болница за долекуване, продължително лечение и рехабилитация на деца с церебрална парализа „Света София“

Детската церебрална парализа (ДЦП) е неврологично, непрогресиращо, резидуално състояние в резултат на анте, перу и постнатално увреждане на развиващият се мозък на новороденото, като се наблюдават различни отклонения в дейността на ЦНС, оставащи през целия живот на детето, юношата и възрастния. В рамките на ДЦП, диспраксията е трудността да се реши как трябва да бъде изпълнено дадено действие, да се определи целта и желания резултат. Диспраксията представлява нарушение или незрялост в обработката на информация (Входяща и/или изходяща) от централната нервна система, което резултира в неподходящо и/или непълно предаване на команди към моторния апарат, водещо до неправилни и/или неточни реакции.

Клиничните наблюдения и тестове маркират често срещани симптоми при деца с церебрална парализа (ЦП) и праксисни нарушения от най-ранна до напреднала училищна възраст. Във всеки един етап от развитието на детето може да се изследва проявата на скритата зад парализата „несръчност“, водеща до невъзможност за изпълняване на определени или по-сложни действия, което блокира или елементаризира двигателния акт.

Медицинските и здравни (рехабилитатори, логопеди, специални педагози) специалисти трябва да са запознати с възможността за наличието и на диспраксия при децата с ЦП както и да насочват вниманието си към ранното диагностициране на проблема, осигуряване на ранни интервенции и практически стъпки към отстраняването му с цел развитие на потенциалните възможности на всяко дете с ЦП. Своевременната терапия във вид на индивидуални програми съдейства за подобряване на уменията в проблемните сфери и постигане на максимални резултати както в двигателното така и в интелектуалното, социалното и емоционално развитие при детето с ЦП.